

M.11014:1.

Landskap: Skåne
Härad: Tjörnarp
Socken: Tjörnarp
Uppteckningsår: 1949

Upptecknat av: R. A. Svensson
Adress: Tjörnarp
Berättat av: N.M.G.
Född år 1871 i

Jag har hört dessa historier berättas. När det var och vem, som gjorde det,
kan jag icke säga.

Karl XI befann sig en gång i Dalarne och kom med bland en flock ungdomar,
som dansade. Naturligtvis skulle även kungen dansa. Han bjöd upp en vacker
kulla och dansade med henne. Då dansen var slut, sade han: "En kyss på dansen
Kullan stod ett ögonblick och tittade på sin onekante kavaljer, och därefter
sade hon: "Ja, i ashålet, om herrn behagar." Kungen torde inte ha accepterat
anbudet

0000000000

Det berättas, att den berömde ärkebiskopen Hakvin Spegel var vän till en
högförnäm herre. Denne herre hade en hund, som han höll ofantligt mycket av.
Hunden blev emellertid sjuk och dog. Den nämnde herrn anhöll då hos biskopen
att få begrava hunden i viggd jord. Denn begäran beviljades av biskopen.

Konung Karl XI, som hade fått reda därpå, gästade efter en tid ärkebisko-
pen och blev därvid bjuden på öl, som han skulle dricka ur en silvervägare.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M.21014:2.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: R. A. Trennström

Härad: V. Göinge

Adress: Tjörnarp

Socken: Tjörnarp

Berättat av:

Uppteckningsår: 1949

Född år 1871 i

Konungen visste, att biskopen fått en silverbagare av den herrn, som fått hunden begravd i vigg jord. Då konungen druckit några klunkar, sade han: "Här ligger en hund begravna."

"Ja, Ers Majestät", svarade Spegel, "men ingen spegel utan fläck."

0000000000

Prins August, broder till Karl XV, var en gång i Danmark. Det hade antagligen gått lite festligt till, ty efter en stund slog prinsen handen i bordet och försäkrade, att om inte danskarna ville mores, så skulle svenskarna komma och taga de och de öarna. Det blev alldeles tyst, och hans anförande åhördes med den största förvåning. Fortast möjligt sändes telegram till Karl XV med begäran om förklaring.

Svar anlände också med detsamma, och det lydde: "En annan gång, när min bror kommer till Danmark, ska ni inte fylla honom, för då tar han inte blott öarna utan även hela Jylland."

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M.B1014:3.

Landskap: Skåne
Härad: V. Göinge
Socken: Tjörnarp
Uppteckningsår: 1949

Upptecknat av: R.A.Svensson
Adress: Tjörnarp
Berättat av: Karl Möller, f.d. korporal och lantbr.
Född år 1871 i ?

På ett av våra skånska regementen fanns en sergeant, som hette Hyffi. Denne var mycket god vän med Karl XV. Ja, han sade t.o.m. "du" till kungen. På den tiden fingo inte underofficerarna på det regemente, där Hyffi tjänade, bära sabel, utan de skulle ha huggare, en kniv. Så var det regementsmöte på Ljungby hed, och Karl XV var med. Då han kom i närheten av sergeant Hyffi, gav ~~han~~ ^{sergeanten} kungen ett nätt slag i ryggen och sade: "Hör du Karl, de e en skam, att vi få gå med en sonn liten kniv. Kan du inte ställa om att vi få sablar lika väl, som de ha på andra regementen."

Det dröjde inte länge, förrän underofficerarna på det regementet fingo sablar.

0000000000

Karl XV var en gång med på ett regementsmöte. Han gick omkring och talade med gubbarna. På den tiden hade ju nästan alla krigare skägg. Så hittade kungen på att bjuda tobak och kom till en verkligt skäggig gubbe. Denne vägrade emellertid att mottaga tobak. Då sade kungen: "En krigare ska vara som en stövlakrage, man ska kunna stoppa i den vad man vill."

4 11014:4.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: R.A.Svensson

Härad: Arboga

Adress: Tjörnarp

Socken: Höja

Berättat av: man far född 1836 eller mor född 1843

Uppteckningsår: 1949

Född år i Båda födda i Höja

Angående smörgåsarna till Karl XI, så berättade mor eller far-- jag kan inte säga, vilken av dem det var-- följande: Kungen med krigare kom till en bondstuga, där de ville ha smörgåsar. Mor i huset ville gärna stå till tjänst och tog in smör och bröd. Då hon hade skurit en mängd brödskivor, gällde det att smörja smör på. Men innan hon gjorde det, frågade hon kungen: "Ska de va knivamat eller tummamat?" Kungen, som inte förstod, vad det betydde, svarade genast: "Tummamat." Då tog mor smör med fingrarna och bredde vackert ut det med tummen. Och kungen och hans följeslagare läto sig väl smaka.